

“Push- ball.”

Atlas-boll, så skulle vi vara hågade att försvenska »push-ball.»

Nära goalen.

Ett moment af synnerligt intresse i ett »push-ball»-spel, när ena laget förgäfvades söka stoppa den framträngande stora läder-kulan.

engelska namnet på det nyaste bland bollspel. Ty påminner icke den stora bollen uppe öfver de spelandes hufvuden mycket om framställningen af Atlas bärande jordklotet på sina skuldror?

Atlasbollen har sitt ursprung i Amerika och det är icke många dagar sedan spelet f. f. g. var i gång på europeisk mark, i England, där ett amerikanskt Atlaslag spelat mot engelsmän i Leeds, sedermera också i Hull och andra städer.

Bollen är manshög, 18 eng. f. i omkrets, hvilket motsvarar en diameter på fullt 5,7 fot, eller 1,740 meter. Det är en stark boll, dess omhölje är af rossläder, och dess vikt är respektabel, hållande ej mindre än 76—77 kg. Till konstruktionen är den alldeles som en associations-fotboll.

Spelet följer också i mycket reglerna för »association», men naturligtvis sparkar man inte en sådan bjässe som denna boll. Spelet förbjuder det dock icke och en spark straffas ej, utom af bollen själf, som ofta ger igen på tårna på hvar och en, som på detta sätt angriper den. Och ett illa gjordt angrepp i hvad form som helst har all utsikt att resultera i en luftfärd på åtskilliga meter för spelaren, som därjämte får vara beredd på att känna bollen dansa kring på sin kropp, där han ligger på marken.

Det intressantaste och mest fordrande momentet i spelet är »hand dribblingen» och det är med denna manöver de finaste

poängerna göras. »Hand dribbling» har en viss gemenskap med »scrummage» i Rugby; med den väsentliga skillnaden att här befinnes sig bollen öfver de spelandes hufvuden i st. f. under deras fötter, och spelarne söka nå högst i höjd i st. f. att tumla om på marken.

»Hand dribblingen» erbjuder för åskådaren mycket nöje och det är en spännande syn, när de båda lagen samlat sig omkring bollen och fått denna upp på händerna öfver sig, att då se den väldiga kulan dansa om öfver spelarne som man tycker den skulle helt krossa, om den fölle ned. Med knuff, på knuff, på knuff arbeta männen på att få bollen att vrida sig. Först en, så en annan synes få den att vrida sig i den önskade riktningen, tills slutligen ena sidans män lyckas gifva bollen en svag, roterande rörelse. Mycket svag är rörelsen att börja med, men motparten kan ej få den att stanna, och i ett nu är ögonblicket inne, då den stora bollen ger sig af öfver försvarar-

nes händer och rullar bort mot deras goal-linie. Och en gång i farten är det mycket svårt att stoppa den tunga pjäsen om den anfallande sidan gör sin plikt. Förgäfvades kasta sig de andra mot bollen, denna slänger undan dem till höger och vänster. Ett par meter från linien plägar också allt försvar och alla försök att hejda bollen afstanna. Allt som nu kan göras är att förekomma en goal (4 poäng) och få bollen att öfverskrida linien vid sidan om porten (1 poäng endast).

Liksom i fotboll förekommer som man ser en port på hvardera sidan, men denna är utan tvärstäng.

De spelande lagen räkna åtta man på hvardera sidan, af hvilka fyra ungefär motsvara »forwards» i fotboll. —

Vi förmoda, att vi här ha påpekat för våra idrottsplats-förvaltningar en nyhet, som kan locka publik i myckenhet i proportion till bollens dimensioner.

»Hand-dribbling» — det mest spännande draget i en »push-ball»-match. Härvid gäller det att få bollen att rulla rundt så att den rullar öfver motståndarnes händer och faller till marken.